

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Tordai Nándor ügyvéd (**cím**) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, a **jogtanácsos neve** (alperes címe) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2017. január 26. napján meghozott 5.P.23.174/2016/8. számú ítélete ellen a felperes részéről 11. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

i t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak a Nemzeti Adó- és Vámhivatal külön felhívására 47.200 (Negyvenhétezer-kétszáz) forint fellebbezési illetéket. Az 5.000 (Ötezer) forint csatlakozó fellebbezési illetéket az állam viseli.

A másodfokú eljárásban felmerült költségeiket a felek maguk viselik.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes a **C.** szakának első évfolyamát a 2012-2013-as tanévben költségtérítéssel formában, diákhitelt igénybe véve végezte el. A következő tanévre ismét felvételizett, ugyanazon szak államilag finanszírozott képzésére. A felvételihez szükséges adatokat az elektronikus felvételi rendszerben kitöltötte, az ezeket igazoló dokumentumokat feltöltötte. Véletlenül azonban a 12. évfolyami bizonyítványáról egy olyan változatot csatolt, amiben még csak az előzetesen megszerzett matematika jegye (előrehozott osztályozó vizsga) szerepelt. Hibajelentést, hiánypótlásról szóló értesítést az elektronikus felvételi rendszer nem küldött.

Az alperes a 2013. július 24-én meghozott .../2013/A számú határozatával a felperest egyetlen jelentkezési helyére sem sorolta be, indokolása szerint a felperes összpontszáma 454, ami nem érte el a 458 felvételi pontszámot. A határozat ellen a felperes fellebbezést terjesztett elő, melyben pontjainak újraszámítását kérte. Az ... felelős helyettes államtitkára a 2013. október 7. napján meghozott .../2013/FOFEJL számú határozatával a benyújtott fellebbezést elutasította és az alperes .../2013/A számú besorolási határozatát helybenhagyta. A másodfokú

határozat indokolása szerint, a felsőoktatási felvételi eljárás során jogszabálysértés nem történt. Az alperes neve nyilvántartása szerint a jelentkező nem nyújtotta be határidőben a 12. év végi középiskolai eredményeit igazoló dokumentumot, ezért számára tanulmányi pont nem volt számítható. A 423/2012. (XII. 29.) Korm. rendelet (továbbiakban: Fkr.) 3. § (4) bekezdésének b) pontja, valamint az 5. § (5) bekezdése által előírtak szerint az alperes neve megfelelő tájékoztatást nyújtott, hogy milyen típusú információkat kell megadni a jelentkezéskor. A hitelesítő lapon is külön figyelmeztetés olvasható arról, hogy a középiskolai bizonyítvány megfelelő oldalainak hiánya vagy hiányos benyújtása esetén az alperes neve nem köteles hiánypótlási felszólítást küldeni és ebben az esetben a jelentkező részére tanulmányi pont nem számítható. Az alperes neve az Fkr. 11. § (1)-(2) bekezdései alapján a jelentkezőt csak a kérelem hiányos benyújtása esetén köteles hiánypótlásra felhívni.

A felperes a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatát nem kérte.

A felperes édesanyja az ... Biztosához fordult, aki az elektronikus felvételi rendszerrel kapcsolatos több panaszbeadvány alapján készített összegző jelentést. E szerint a 2013. évi felsőoktatási felvételi eljárásban az elektronikus felvételi rendszernek nem megfelelő az ellenőrzési és visszajelzési mechanizmusa, az esetleges hiányok elektronikus, adminisztratív kezelésének hiányosságai és a hiánypótlásra vonatkozó jogszabályi háttér hiányosságai együttesen korlátozták az érintettek jogorvoslathoz, valamint a felsőfokú oktatáshoz való hozzáférés jogát.

A felperes módosított keresetében 590.000 forint tőke és annak 2013. október 30. napjától járó törvényes mértékű kamata megfizetésére kérte az alperest kötelezni a Ptk. 339. § (1) bekezdése és a 350. § (1) bekezdése alapján. Tényállítása szerint az alperes, illetve megbízásából a **Kft.** nem megfelelően üzemeltette az elektronikus felvételi rendszert, nem volt megfelelő ellenőrzési és visszajelzési mechanizmusa a hiányok elektronikus, adminisztratív kezelésére, ez, és a hiánypótlásra vonatkozó jogszabályi háttér hiányai együttesen korlátozták a felperes jogorvoslathoz és a felsőfokú oktatáshoz való hozzáféréseinek jogát. Az alperes az Fkr. 15. § (2) bekezdésében írt kötelezettségével szemben nem a felperes számára előnyösebb pontszámítást alkalmazta, emiatt nem nyert felvételt az államilag finanszírozott képzésre, holott az ehhez szükséges pontszámmal rendelkezett. Ezen alperesi jogellenes magatartással okozati összefüggésben a felperesnek kára keletkezett, ami a 2013/2014-es tanév két félévének önköltséges tandíja, ami $2 \times 295.000 = 590.000$ forint.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Utalt arra, hogy kártérítési felelősségének feltételeit a felvételi eljárás időpontjában hatályos 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 339. § (1) bekezdése és a 349. § (1) bekezdése tartalmazta. A tárgyi eljárásban jogszerűen, a felsőoktatási felvételi eljárásról szóló 423/2012. (XII. 29.) Korm. rendelet (Fkr.) eljárás időpontjában hatályban volt szabályai alapján járt el. Ennek 11. §-a alapján az eljárás időpontjában nem minősült a jelentkezési kérelem hiányos benyújtásának a középiskolai bizonyítvány megfelelő oldalairól készült másolat hiánya. A 16. §-ban meghatározott tanulmányi pontok kiszámítása opcionális, nem kötelező eleme a felvételi pontszámításnak. A felperes által állítottak szerint a középiskolai bizonyítványa

másolatának csatolása megtörtént és az alperestől nem volt elvárható annak eldöntése, hogy a felvételiző az általa kívánt, megfelelő bizonyítványt csatolta-e. Hiánypótlásra vonatkozó felhívási kötelezettség nem terhelte, így annak elmaradása nem volt jogellenes. Az ítélkezési gyakorlat szerint az államigazgatási jogkörben okozott kár felelősség alapja csak kirívóan súlyos jogértelmezési és jogalkalmazási tévedés lehet (felróhatóság), ami abban az esetben állapítható meg, ha a jogszabály teljesen nyilvánvaló és egyértelmű, vagy ha a hatóság ismételt eljárásban a hatályon kívül helyező ítéletben megfogalmazott egyértelmű utasításokat mellőzve hozta meg újabb határozatát, jogértelmezési tévedés önmagában nem ad alapot a kárfelelősség megállapítására. A perbeli ügyben olyan hatósági vagy bírósági döntés nem született, amely megállapította volna, hogy az alperes jogellenesen járt volna el, az ... Biztosa hivatkozott jelentésének ilyen joghatása nincs. Vitatta az alperes az eljárása és a felperes által állított kára közötti okozati összefüggést is. A felperes által előadottak alapján a káros következmény az volt, hogy a 2013. évi általános felsőoktatási felvételi eljárás során nem nyert felvételt az állami ösztöndíjas finanszírozási formájú képzésre. A felvételi eljárás során a keresetben is elismerten a felperes járt el figyelmetlenül, a bizonyítványok közé nem a számára megfelelő kedvezőbb pontszámot eredményező dokumentumokat töltötte fel. Ezért a kedvezőtlen felvételi eredményt is kizárólag saját figyelmetlen magatartása okozta. Az alperesnek nem volt sem joga, sem kötelezettsége arra, hogy a felperes tévedését korrigálja, ezzel szemben a felvételi eljárás lezártaig a felperesnek lehetősége volt arra, hogy a feltöltött adatokat, dokumentumokat megtekintse és szükség esetén azok tekintetében korrekciót hajtson végre. A felvételi eljárásban a pontszámok kihirdetését megelőzően a jelentkezők megtekinthetik a kiszámított pontszámokat, mely ellen még a besorolási döntés meghozatala előtt pontszám-felülvizsgálati kérelemmel élhetnek, a felperes ennek a lehetőségével sem élt. Mindezekre tekintettel a felsőoktatási felvételi eljárás során nem tanúsította azt a gondosságot, ami elvárható egy elsőfokú végzettséget megszerezni kívánó személytől. Ennek kapcsán az alperes utalt a felperes közrehatására és a Ptk. 340. § (1) bekezdésében foglaltakra. Mindezek mellett az alperes álláspontja szerint a felperes a kár összegét sem bizonyította.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 29.500 forint perköltséget. Az ítélet indokolása szerint a kereset alaptalan. A régi Ptk. 349. § (1) bekezdése szerint, államigazgatási jogkörben okozott kárért a felelősséget csak akkor lehet megállapítani, ha a kár rendes jogorvoslással nem volt elhárítható, illetőleg a károsult a kár elhárítására alkalmas rendes jogorvoslati lehetőségeket igénybe vette. Erre tekintettel nem esik a felperes terhére az, hogy az államigazgatási határozat felülvizsgálata iránt bírósági pert nem indított.

A kártérítés körében a jogellenesség, a hátrányos eredmény (kár) és a kettő közötti okozati összefüggés a polgári jogi felelősség szükségképpen elemei és az alperes a felróhatóság alól kimentheti magát. Önmagában az, hogy a közigazgatási határozat az ügyfél számára kedvezőtlen és utóbb tévesnek bizonyul, nem vezethet a hatóság kártérítési felelősségének megállapításához (BH1994/6/312.). A jogértelmezési és jogalkalmazási tévedések csak abban az esetben esnek a felróhatóság körén kívül, ha nem feltűnően súlyosak és nem nyilvánvalóan

tévesek. Csak a kirívóan súlyos jogalkalmazási és jogértelmezési tévedés alapozza meg a jogalkalmazó szerv kárfelelősségét, az is elsősorban akkor, ha a ténymegállítást és a döntést nem mérlegelés eredménye (EBH2001. 526.).

A perbeli esetben a jogszabálysértést a felperes a Ket. hiánypótlásra vonatkozó szabályainak mellőzésében jelölte meg. A 2013. évi CCXVIII. törvény 10. § (1) bekezdése megállapította, hogy a felsőoktatásra a Ket. szabályai nem terjednek ki, ami 2014. január 1-jétől hatályos rendelkezés. A Kúria felperes által hivatkozott ítélete a 2012. december 31. napjával hatályon kívül helyezett 237/2006. (XII. 27.) Korm. rendelet rendelkezéseit vetette egybe a Ket. szabályaival, a 2013. évi felvételi eljárás azonban már a 2013. január 1-jén hatályba lépett Fkr. alapján zajlott. A felperes által kifogásolt felvételi eljárás idején hatályban volt új Fkr. 11. § (1) és (2) bekezdései alapján hiánypótlási felhívás kizárólag a (2) bekezdésben megjelölt esetekben került kiküldésre, erről a jelentkezők a 2012. december 31-én megjelent „Felsőoktatási felvételi tájékoztató a 2013. szeptemberben induló képzések érettségizetteknek” című kiadvány több pontjában is tájékozódhattak. Ebben külön kiemelésre került, hogy a jelentkezők nem kapnak hiánypótlási felhívást a középiskolai bizonyítvány hiánya esetén. Az új Fkr. szerint az alperest hiánypótlásra való felhívás kötelezettsége csak a kérelem hiányossága esetén terhelte és a jogszabály meghatározta azt is, hogy a kérelem mely esetben minősül hiányosnak. A perbeli esetben a felperes által benyújtott jelentkezés során a kérelmet tartalmazó űrlap kitöltésre került, ahhoz a felperes csatolta a szükséges középiskolai bizonyítványainak minden példányát, azonban általa sem vitatottan a 12. évi bizonyítványnak nem megfelelő részét töltötte fel. A megfelelést minden dokumentum tekintetében nem ellenőrizte, négy közül csak egyet vizsgált, a többit automatikusan csatolta a jelentkezési laphoz. Mulasztása nélkül a kár nem következett volna be és az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az alperes részéről kártérítési felelősséget megalapozó jogellenes magatartás nem merült fel. A felperes kárát maga okozta figyelmetlenségével, ezt az alperes megfelelő ellenőrzéssel kiküszöbölhette volna, azonban erre jogszabályi kötelezettsége nem volt, a felvételi eljárás során terhére jogszabályszegés nem állapítható meg. Egyebek mellett az államigazgatási jogkörben okozott kár megtérítésének csak kirívóan súlyos jogértelmezési és jogalkalmazási tévedés esetén lehetne helye. Mások a vizsgálati szempontok egy közigazgatási határozat felülvizsgálata, illetve az államigazgatási jogkörben okozott kártérítés esetén. A felperes az utóbbit választotta és perlése csak akkor eredményes, ha az alperes kártérítési felelősségének általános (Ptk. 339. § (1) bekezdése) és különös (349. § (1) bekezdése) feltételei egyaránt megvalósultak. A perbeli esetben ez nem áll fenn, az alperes részéről kártérítési felelősségét megalapozó súlyos jogszabálysértés nem állapítható meg, ilyet a felperes sem tudott megjelölni. Tekintettel arra, hogy a kereset jogalapja nem volt megállapítható, az elsőfokú bíróság az összecszerűséggel a továbbiakban nem foglalkozott. Pervesztessége folytán a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest az alperes részére 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja szerinti perköltség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben kérte, hogy az ítélőtábla az ítéletet a Pp. 253. §

(2) bekezdése alapján változtassa meg és keresetének teljes egészében adjon helyt. Másodlagos kérelme az elsőfokú ítélet Pp. 252. §-a szerinti hatályon kívül helyezésére irányult. A fellebbezés indokolása szerint a régi Ptk. 349. § (1) bekezdése szerinti különös feltétel fennáll, mert a felperes a rendelkezésre álló rendes jogorvoslati lehetőséget kimerítette. Ezért az ügyben vizsgálandó kérdés az maradt - amit mint jogszabálysértést meg is jelölt -, hogy az alperesnek volt-e tájékoztatási kötelezettsége a felperes felé, együtt kellett-e működnie vele abban, hogy a benyújtott felvételi kérelemről az Fkr.-ben foglaltak mellett olyan tájékoztatást kapjon, amely következtében őt kár nem érthette volna. E kérdéskör vizsgálatához egyetlen kérdést kellett volna az elsőfokú bíróságnak eldöntenie, nevezetesen azt, hogy a Ket. szabályait kellett-e alkalmazni az alperes eljárása során. Ehhez kronológiai sorrendben végig kellett volna vezetni a jogszabályváltozásokat, elsőként a Ket. hatályára vonatkozó rendelkezéseket, majd az Fkr. szabályváltozását és az abból levont következtetéseket.

A felperes fellebbezésében idézte a Ket. 12. és 13. §-ainak a felvételi jelentkezés benyújtása és elbírálása idején, 2013. szeptember 1. napja előtt hatályos rendelkezéseit. Ehhez képest a Ket. 2013. szeptember 1. napjától hatályos 13. § (1) bekezdése rendelkezik arról, hogy a törvény hatálya nem terjed ki a felsőoktatási felvételi eljárásra, melyből következően a felperes felvételi eljárása idején hatályos Fkr. a jogszabályi hierarchiában sem lehet a Ket. fölé rendelt szabályozás és nem tartalmaz olyan rendelkezést sem, hogy arra a Ket. szabályai ne lennének irányadók. A Kúria csatolt .../2012/4. számú ítéletének jogi okfejtése jelen eljárásban is helytálló és alkalmazandó. Nincs jelentősége annak, hogy a 2013. január 1. napján hatályba lépett Fkr. nem nevezte meg szó szerint azt, hogy hiánypótlási felhívást a Ket. alapján kell teljesíteni, mert az ekkor az eljárás szabályozására hivatott törvényi szintű jogszabály 4. § (1) és (2) bekezdése alapvetően szinten nevesíti a tisztességes eljáráshoz való jogot, amelyet az alperes nem vitásan megsértett. Mindezekből okszerűen következik, hogy az alperes terhére jogszabályszegés róható, mellyel okozati összefüggésben a felperesnek kára keletkezett. A jogszabályszegés nem a törvény téves értelmezésén alapult, hanem a Ket. szabályainak figyelmen kívül hagyásán, annak ellenére, hogy ebben az időszakban a felvételi eljárásra törvényi szinten egyértelműen a Ket. volt az irányadó. Ez feltűnően súlyos jogszabályszegés, amely az alperes kártérítési felelősségét megalapozza. Következésképpen az elsőfokú ítélet jogszabálysértő, sérti a Ptk. 349. és 339. §-ait, továbbá a Ket. hivatkozott rendelkezéseit.

Az alperes csatlakozó fellebbezést terjesztett elő, melyben azt kérte, hogy az ítélet tábla az elsőfokú ítélet indokolását akként módosítsa, hogy a közigazgatási hatóság cselekményei a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény (továbbiakban: Nftv.) 3. mellékletének III. 7. pontjának utolsó mondata alapján már nem vizsgálhatók, így az sem, hogy megvalósult-e a károkozó magatartás. Kérelme indokaként hivatkozott arra, hogy az Nftv. 3. mellékletének III. 7. pontjának utolsó mondata alapján a „felvételi eljárással kapcsolatos személyes és különleges adatot - ha az eljárás eredményeként hallgatói jogviszony létesítésére nem került sor - a felvételi jelentkezési lap benyújtásától számított egy évig lehet kezelni”. A 2013. évi általános felsőoktatási felvételi eljárás adatai

2014. február 15-ig megsemmisítésre kerültek, ezért a hatósági irattárban vagy nyilvántartásban a felperes felsőoktatási felvételi jelentkezési kérelmével kapcsolatban adat vagy irat nem található. Az alperes véleménye szerint az általános polgári jogi elévülési időhöz képest ez speciális jogszabályi rendelkezés, amely a kárigény érvényesíthetőségét gátolja. Amennyiben közigazgatási határozat jogszerűsége közigazgatási per helyett polgári perben is vizsgálható lenne, nem létező ügy akkor sem vizsgálható az egyik peres fél által egyoldalúan benyújtott néhány iratmásolat alapján. A közigazgatási szerv adott ügyben hozott határozatának jogszerűségét a bíróság fő szabályként az ügyirat alapján vizsgálja. Ennek lehetősége nem áll fenn, mert az alperes is csupán a felperes nyilatkozatából ismeri, hogy felvételi jelentkezési kérelmet nyújtott be. Ezen túlmenően az alperes összefoglaló iratának első pontjában már kifejtette a kárigény aaptalansága tekintetében azt, hogy a felperes által elérni kívánt cél az, hogy utólag a 2013/2014-es tanév állami ösztöndíjas finanszírozási formája kerüljön megváltoztatásra, mellyel visszakaphassa az erre a két félévre befizetett önköltséget. Ez azonban kizárólag közigazgatási perben lett volna elérhető, amennyiben a bíróság a keresetnek helyt adott volna. Erre tekintettel az alperes álláspontja szerint az ügyben a közigazgatási szerv cselekményei érdemi vizsgálatának nem lett volna helye, mert a már megsemmisített felvételi adatok okán az egyes eljárási cselekmények nem rekonstruálhatók.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében egyebekben a felperesi fellebbezés elutasítását kérte. A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel utalt arra, hogy a Kúria a felperes által hivatkozott határozatában nem a Ket. hatálya alatti eljárásként kezelte a felsőoktatási felvételi eljárást, a Ket. alkalmazását a hiánypótlási felhívás tekintetében csupán egy korábbi, a 2013. évi általános felsőoktatási felvételi eljárás idején már nem hatályos jogszabályi rendelkezés alapján állapította meg. Mindezek mellett az alperes ismeretei szerint a jogalkotó a felsőoktatási felvételi eljárást nem kivezette a Ket. hatálya alól a 13. § (1) bekezdés 2013. szeptember 1-jei hatályú módosításával, hanem egyértelműsítette a jogszabályi környezetet, észlelve a jogalkalmazás során felmerült kételyt. A felvételi besorolási döntést megelőző adatfeldolgozási folyamat elvégzésére egyébiránt nem közigazgatási szervet, hanem az **Kft.**-t jelölte ki a jogszabály, amit az alperes az elsőfokú eljárás során több alkalommal is kifejtett. Az eljárás az Nftv., valamint az Fkr. hatálya alá tartozó felsőoktatási eljárás volt. Mindezekon túlmenően az alperes utalt arra is, hogy a felperes bírói kérdésre megválaszolta, hogy a másodfokú döntés után miért az ... Biztosához és nem a közigazgatási bírósághoz fordult. Kifejtette, hogy azon jogszabályi rendelkezés megváltoztatását kívánta elérni, ami szerint a középiskolai bizonyítvány hiánya esetén nem kell a felvételi jelentkezőket hiánypótlásra felhívni. Ezzel a felperes elismerte, hogy az eljárás jogszerű volt, mert a középiskolai bizonyítvány hiánya vagy annak nem megfelelő benyújtása esetén nem volt jogszabályi kötelezettség a hiánypótlási felhívás kibocsátása.

A felperes álláspontja szerint, tévesen hivatkozott az alperes csatlakozó fellebbezésében arra, hogy mivel az iratok megsemmisítésre kerültek, az ügy nem vizsgálható, emiatt ugyanis a kártérítési igény elévülési ideje nem rövidülhet le. A kérdéses iratokat a felperes bizonyítékként csatolta a perben, melyek eredetiségét senki sem vonta kétségbe.

A fellebbezések alaptalanok.

Az elsőfokú bíróság a jogvita elbírálásához szükséges bizonyítást lefolytatta, lényeges eljárási szabályt nem sértett, ezért nincs olyan ok, ami az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indokolná. Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, érdemi döntése és annak indokolása is megalapozott.

A csatlakozó fellebbezés érvelései alaptalanok. Az alperes álláspontjával szemben, a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény 3. mellékletének III. 7. pontja nem a kárigény érvényesíthetőségét gátló, a polgári jog általános öt éves elévülési idejétől eltérő speciális rendelkezés. A törvény III. melléklete - címéből is kitűnően - az adatkezelésnek és az adattovábbításnak a felsőoktatási információs rendszer működéséhez kapcsolódó egyes kérdéseket rendezi, melynek 7. pontja kizárólag a felvételi eljárással kapcsolatos személyes és különleges adatok kezelésére tartalmaz rendelkezést, arra az esetre, ha az eljárás eredményeként hallgatói jogviszony létesítésére nem kerül sor. Az, hogy e szabály alapján a felperes felvételi eljárásával kapcsolatos, alperes által kezelt iratok már megsemmisítésre kerültek, nem teszi az ügyet „nem létezővé”, nem vizsgálhatóvá. A perben rendelkezésre állnak az eljárással kapcsolatban olyan bizonyítékok - köztük az első- és másodfokú határozatok -, amelyek az alperes eljárására vonatkozó adatokat tartalmazzák. Mindezek mellett a jelen per nem a Pp. XX. fejezete alá tartozó, közigazgatási határozat felülvizsgálatára irányuló per, továbbá annak ellenére, hogy a felperes a 2013/2014-es tanévre befizetett tandíját érvényesíti kárként, keresete képzésének nem az állami ösztöndíjas finanszírozási formára való utólagos megváltoztatására irányul.

Az elsőfokú bíróság megalapozottan jutott arra a következtetésre, hogy az alperes terhére a felvételi eljárás során kártérítési felelősségét megalapozó jogellenes magatartás nem állapítható meg. Téves a felperesnek az az érvelése, hogy a Kúria, általa hivatkozott .../2012/4. számú ítéletének helytálló jogi okfejtése jelen eljárásban is irányadó és alkalmazandó. A jelen perben a bíróságot egy másik egyedi ügyben hozott bírósági határozatban kifejtettek nem kötik. Emellett az ítélet indokolásából kitűnően, a Kúria álláspontját a 2012. december 31-ig hatályos Fkr. (237/2006. (XII.27.) Korm. rendelet) 11. § (1) bekezdésének utaló szabályára alapította, mely szerint az adatfeldolgozás során - a kérelem hiányos benyújtása esetén - a hivatal a jelentkezőt a közigazgatási hatósági eljárás általános szabályairól szóló törvény szerint hiánypótlásra szólítja fel. Ezzel szemben a felsőoktatási felvételi eljárást rendező, 2013. január 1-től hatályos új Fkr. (423/2012. (XII.29.) Korm. rendelet) hiánypótlást szabályozó 11. §-a, ilyen, a Ket. szabályainak alkalmazására utaló rendelkezést nem tartalmaz.

Nem helytálló az a felperesi érvelés, hogy mivel a Ket. 13. § (1) bekezdése 2013. szeptember 1. napjától hatályosan rendelkezik arról, hogy a törvény hatálya nem terjed ki a felsőoktatási eljárásra, az ezt megelőző felvételi eljárás idején hatályos Fkr. a jogszabályi hierarchiában nem lehet a Ket. fölé rendelt szabályozás és nem tartalmaz

olyan rendelkezést sem, hogy az eljárásra a Ket. szabályai ne lennének irányadók. Az Alkotmánybíróság 960/E/2005. AB határozatában kifejtettek szerint: A Ket. a közigazgatási hatósági eljárás általános szabályait rendezi, olyan szabályokat állapít meg, amelyek minden hatósági ügyben, de legalábbis a hatósági ügyek többségének intézése során alkalmazandók. A különböző hatósági ügyek eljárásjogi sajátosságaira tekintettel, a törvényhozó az egyes eljárási szabályok megállapítása során gyakran élt olyan jogalkotási módszerrel, amely lehetőséget nyújt a jogalkotónak arra, hogy az egyes hatósági ügyekben az általános eljárási szabályoktól eltérő speciális szabályokat alkosson. Az ilyen, az általános szabályoktól eltérő speciális szabályozásra felhatalmazást adó - szubszidiárius - szabályaiban a Ket. minden esetben jogforrási szintre utalást tartalmaz akkor, ha garanciális okokból csak meghatározott jogforrások (nemzetközi szerződés, EU jogi aktusai, törvény, kormányrendelet, önkormányzati rendelet) számára kívánja biztosítani az eltérés lehetőségét. Ha a jogforrási szint ilyen garanciális jelentőséggel nem bír, a Ket.-ben általánosan alkalmazott szabályozási mód az, hogy „jogszabály”-ra utalással ad lehetőséget speciális eljárási szabály megalkotására. Ez azt jelenti, hogy a Ket. ilyen rendelkezésétől minden olyan jogszabályban el lehet térni, amely a speciális eljárási szabály alkotását igénylő hatósági ügy szabályozására alkalmas.

A használt szófordulatokból (ha jogszabály eltérően nem rendelkezik, további követelményt nem állapít meg, ha jogszabály lehetővé teszi, előírja) kitűnően, a kérelem, illetve a hiánypótlás körében a Ket. szabályozása szubszidiárius, felhatalmazást ad arra, hogy jogszabály - a hiánypótlási határidő tekintetében törvény vagy kormányrendelet (37. § (4) bekezdés) - eltérően és további követelményeket támasztva rendelkezzen. Ebből következően, e körben az egyes hatósági ügyekben való eljárást szabályozó jogszabály speciális rendelkezései az irányadók, szubszidiárius jellegére tekintettel a Ket. szabályai kiegészítő jelleggel, szabályozatlanság esetén alkalmazandók. Ilyen speciális jogszabály a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény felhatalmazása alapján megalkotott Fkr., amely a felsőoktatási felvételi eljárás sajátosságainak megfelelően, részletesen rendelkezett a kérelemről, továbbá hiányos benyújtása esetén a hiánypótlásról, a 11. § (2) bekezdés a)-f) pontjaiban tételesen rögzítve, hogy mely esetekben minősül a kérelem hiányosnak. A 12. évfolyam végbizonyítványának hiánya nem tartozott e körbe. Emellett kiemelendő, hogy a felperes adatszolgáltatása nem hiányos, hanem téves volt, előadásából kitűnően ugyanis a 12. évfolyami bizonyítványáról egy olyan változatot csatolt, amiben még csak az előzetesen megszerzett matematika jegye szerepelt.

Az elsőfokú bíróság helyesen utalt arra, hogy az ítélezési gyakorlat szerint az államigazgatási jogkörben okozott kárért való felelősség csak nyilvánvaló és kirívó jogsértés esetén állapítható meg, ami az alperes terhére nem állapítható meg. A Ptk. 340. § (1) bekezdésében foglaltakra tekintettel helytállóan hivatkozott arra is, hogy a téves dokumentum feltöltését a felperes figyelmetlensége okozta, amit kellő gondosság esetén a feltöltéskor, illetve ezt követő ellenőrzéssel felismerhette és hibáját korrigálhatta volna, ezt azonban elmulasztotta.

A kifejtettek alapján az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Mivel mindkét fél fellebbezése alaptalan volt, a

fellebbezési értékek tekintetében nincs számottevő különbség, az ítéltábla a Pp. 81. § (1) bekezdése szerint akként rendelkezett, hogy másodfokú költségeiket a felek maguk viselik és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján kötelezte őket az általuk le nem rótt fellebbezési, illetve csatlakozó fellebbezési illeték megfizetésére.

Budapest, 2017. június 29.

Fermanné dr. Polák Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hegedűs Mária s.k.	Véghné dr. Szabó Zsuzsanna s.k.
előadó bíró	bíró

A kiadmány hitelül:
Földesi-Magyar Éva
írnok